

Motion till riksdagen 2018/19:1646

av Aron Emilsson m.fl. (SD)

Skärpning av språklagen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en utredning i syfte att omarbета och bygga ut språklagen (2009:600) och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svenskan bör betecknas som officiellt huvudspråk i alla sammanhang och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Under lång tid saknade vi i Sverige ett lagstadgat skydd och erkännande av det svenska språkets ställning i vårt land och samhälle. En märklig situation som förstärktes då vi 1999 antog skydd för de fem nationella minoritetsspråken och gav dem officiell status. Denna situation ändrades något i och med antagandet av språklagen (2009:600), där svenskan ges starkare status. Samtidigt har den ännu inte givits status som officiellt nationalspråk, vilket i vår mening är en stor brist.

Språklagen har i sin nuvarande utformning visat sig ha flera brister. Syftet med den nya lagen var att befästa den språkpolitik som antagits 2005. För svenskans del innebar detta att det skulle tydliggöras att svenskan är huvudspråk i Sverige samt att svenskan ska vara komplett och samhällsbärande och i sin offentliga användning vara enkel och värdad. Dessutom ska alla Sveriges invånare ha rätt att lära sig, utveckla och använda det svenska språket. Detta syfte har också fullföljts. Däremot verkar varken den antagna politiken eller den nya lagen för att stärka svenskans position i samhället och ingendera ger medborgarna rätten att kräva information på svenska, utom i kontakter med den offentliga sektorns kärnverksamhet. Detta innebär att det än idag inte finns några som helst krav på att alla kontakter med allmänheten ska ske, eller åtminstone finnas tillgängliga, på svenska vare sig det gäller ren informationsförmedling eller medborgardialog. Inte ens när det gäller varningstexter finns något krav på att svenska ska användas. Det har också förekommit exempel på när aktörer valt att endast informera

om säkerhetsrisker på engelska, trots att det är svenskan som är vårt samhälles huvudspråk.

Mot bakgrund av ovanstående anser vi att det föreligger starka skäl för en omarbeting av språklagen. För detta ändamål bör en utredning tillsättas med uppgift att ta fram ett förslag på en mer utbyggd och omfattande lag där medborgarnas rätt att använda det svenska språket i all vardaglig kommunikation tydliggörs. Den som så önskar ska utan svårigheter kunna hitta all information utgiven av svenska aktörer på det svenska språket. Allt annat är orimligt.

Dessutom anser vi det vara orimligt att de fem minoritetsspråken alltid har statusen officiella medan svenskan endast anses officiell i internationella kontakter. För oss är det självklart att svenskan i alla sammanhang bör ha statusen officiellt huvudspråk, något den i dagsläget har i Finland och på Åland, men inte i Sverige. Att ge svenskan status som officiellt språk är viktigt inte minst för att stärka dess position i ett samhälle där allt fler kommunicerar bristfälligt, eller inte alls, på vårt lands huvudspråk.

Aron Emilsson (SD)

Angelika Bengtsson (SD)

Cassandra Sundin (SD)

Jonas Andersson i Linköping (SD)